

Sygn. akt II KK 199/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

Protokolant Anna Janczak

w sprawie P. W.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 sierpnia 2017 r.,

w trybie art. 535 § 5 kpk

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 17 marca 2017 r., sygn. akt V Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 7 października 2016 r., sygn. akt II K (...),

**1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o środku probacyjnym zawartego w pkt 1d i w
tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w Ł.,**

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

P. W., urodzony w dniu 2 kwietnia 1984 r., został oskarżony o to, że w dniu 14 stycznia 2016 roku w Ż. na ulicy S., województwo (...), w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym VW Golf o nr. Rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (pierwsze badanie) 0,29 mg/l, (drugie badanie) 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem sygn. akt II K (...)/13, z dnia 14 maja 2013 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 178 a § 1 i 4 k.k.

Wyrokiem z dnia 7 października 2016 roku, Sąd Rejonowy w K., w sprawie o sygnaturze akt II K (...), uznał: oskarżonego P. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 i 4 k.k. skazał go, wymierzając na podstawie art. 178 a § 4 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego dożywotnio zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym; na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który powołując się na przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi rażącą niewspółmierność kary wyrażającą się w orzeczeniu kary zasadniczej 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów, w sytuacji gdy karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości i winy byłaby kara ograniczenia wolności połączona ze środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres nieprzekraczający 5 lat.

W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie zakażonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji ewentualnie zmianę zaskarżonego orzeczenia przez wymierzenie oskarżonemu z zastosowaniem art.

37a k.k. kary 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania bezpłatnej dozorowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin miesięcznie, ewentualnie kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych stawka oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Sąd Okręgowy w Ł., po rozpoznaniu sprawy P. W., wyrokiem z dnia 17 marca 2017 roku, sygn. akt V Ka (...), na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. w ten sposób, że: z opisu przypisanego oskarżonemu przestępstwa wyeliminował stwierdzenie „będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem II K (...)/13 z dnia 14 maja 2013 r., za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości” oraz przyjął, że czyn ten wypełniał dyspozycję art. 178a § 1 k.k., za podstawę wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności przyjął art. 178a § 1 k.k. zaś za podstawę orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przyjął art. 42 § 2 k.k. i obniżył okres tego zakazu do 4 lat, obniżył orzeczoną wobec oskarżonego w punkcie 3 wysokość świadczenia pieniężnego do kwoty 5.000 złotych. Natomiast w pkt 1d wyroku, Sąd Okręgowy w Ł. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. oraz art. 71 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat oraz wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych. W pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok oraz zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku probacyjnym w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (pkt 1 d) wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny i zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 70 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu wobec P. W. oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata, w sytuacji gdy przepis ten przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres nie dłuższy niż 3 lata. Na tej podstawie wniósł o uchylenie

wyroku Sądu II instancji w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Zgodnie z art. 70 § 1 k.k. zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat i biegnie od uprawomocnienia się wyroku. Orzekając w pkt 1d wyroku o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec P. W. na okres próby wynoszący 4 lata, Sąd Okręgowy w Ł. uczynił to z rażącym naruszeniem wskazanego powyżej przepisu. Dodać należy, że wobec skazanego nie ma zastosowania przepis art. 70 § 2 k.k., pozwalający na wydłużenie okresu próby do 5 lat. Przepis ten dotyczy bowiem zawieszenia wykonania kary orzekanej wobec sprawcy młodocianego oraz sprawcy, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, a taka sytuacja nie ma miejsca w odniesieniu do oskarżonego P. W.

Obraza art. 70 k.k. z natury rzeczy jest rażącym naruszeniem prawa. Wpływ tego uchybienia na treść wyroku jest ewidentny, jeśli się zważy, że w następstwie tego uchybienia doszło do warunkowego zawieszenia wykonania kary orzeczonej wobec oskarżonego na okres przekraczający górną granicę zakreśloną w ustawie.

Dlatego kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego została uwzględniona, a wydatkami postępowania kasacyjnego obciążony został, na podstawie art. 638 k.p.k., Skarb Państwa.

Z tych to względów orzeczono jak wyżej.

r.g.